

1. Nazwa, siedziba i podstawowy przedmiot działalności emitenta

ZPUE S.A. z siedzibą we Włoszczowie (do dnia 18 grudnia 2006 roku Spółka funkcjonowała pod nazwą Zakład Produkcji Urządzeń Elektrycznych B.Wypychewicz Spółka Akcyjna) powstał na podstawie umowy spółki potwierdzonej aktem notarialnym. Spółka rozpoczęła działalność 7 stycznia 1997 r. z dniem pierwszego wpisu do Rejestru Handlowego Sądu Rejonowego w Kielcach pod nr RHB – 2536.

Do Krajowego Rejestru Sądowego wpisana została w dniu 27 listopada 2001 r. za numerem KRS: 0000052770. Organem prowadzącym rejestr jest Sąd Rejonowy w Kielcach, X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.

Podstawowym przedmiotem działalności emitenta według Polskiej Klasyfikacji Działalności jest produkcja aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej (PKD 27.12.Z).

Przedmiotem działalności Spółki jest:

- produkcja wyrobów budowlanych z betonu,
- produkcja masy betonowej prefabrykowanej,
- produkcja wyrobów formowanych na zimno,
- produkcja konstrukcji metalowych i ich części,
- produkcja metalowych elementów stolarki budowlanej,
- produkcja pozostałych zbiorników, cystern i pojemników metalowych,
- produkcja sprzętu (tele)komunikacyjnego,
- produkcja aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej,
- produkcja sprzętu instalacyjnego,
- produkcja pozostałego sprzętu elektrycznego,
- naprawa i konserwacja metalowych wyrobów gotowych,
- naprawa i konserwacja urządzeń elektrycznych,
- instalowanie maszyn przemysłowych, sprzętu i wyposażenia,
- roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych,
- roboty związane z budową linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych,
- wykonywanie instalacji elektrycznych,
- zakładanie stolarki budowlanej,
- pozostałe specjalistyczne roboty budowlane,
- sprzedaż hurtowa maszyn wykorzystywanych w górnictwie, budownictwie oraz inżynierii lądowej i wodnej,
- transport drogowy towarów,
- magazynowanie i przechowywanie pozostałych towarów,
- pozostała działalność finansowa z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych,
- działalność w zakresie inżynierii i związane z nią doradztwo techniczne,
- pozostałe badania i analizy techniczne,
- pozostała działalność związana z udostępnianiem pracowników.

Według klasyfikacji przyjętej przez rynek regulowany Spółka zakwalifikowana jest do spółek z branży przemysłu elektromaszynowego.

2. Czas trwania emitenta

Czas trwania Emitenta jest nieoznaczony.

3. Wskazanie okresów sprawozdawczych

Prezentowane sprawozdanie finansowe sporządzone obejmuje okres 2010 roku, tj. od 1 stycznia do 31 grudnia 2010 roku oraz okres porównywalny roku 2009, tj. od 1 stycznia do 31 grudnia 2009 roku.

4. Skład osobowy Zarządu emitenta

Na dzień 31 grudnia 2010 roku Zarząd ZPUE S.A. we Włoszczowie działał w następującym składzie:

- Prezes Zarządu – Andrzej Grzybek,
- Członek Zarządu – Stanisław Toborek,
- Członek Zarządu – Mariusz Synowiec,
- Prokurent – Tomasz Stepień,
- Prokurent – Krzysztof Jamróz,

- Prokurent – Piotr Zawadzki,
- Prokurent – Katarzyna Kusa,
- Prokurent – Kazimierz Grabiec,
- Prokurent – Iwona Dobosz,
- Prokurent – Henryk Arkit,
- Prokurent – Krzysztof Prus.

Zmiany w składzie Zarządu w 2010 roku:

- W dniu 4.01.2010 r. Prezes Zarządu Spółki Pan Ryszard Iwańczyk złożył na ręce Przewodniczącej Rady Nadzorczej ZPUE S.A. rezygnację z pełnionej funkcji (Raport bieżący 1/2010).
- W związku ze złożoną przez Pana Ryszarda Iwańczyka rezygnacją z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu, Rada Nadzorcza ZPUE S.A. na posiedzeniu w dniu 4.01.2010 r. postanowiła powołać do pełnienia funkcji Prezesa Zarządu Pana Tomasza Stępnia, dotychczasowego Wiceprezesa Zarządu (Raport bieżący 2/2010).
- Również w dniu 4.01.2010 r. Spółka poinformowała raportem bieżącym nr 3/2010, iż Członek Zarządu Spółki Pan Maksymilian Górniak złożył rezygnację z pełnionej funkcji ze skutkiem na dzień 4.01.2010 r.
- Jednocześnie w dniu 4.01.2010 r. Rada Nadzorcza Spółki powołała Pana Mariusza Synowca, dotychczasowego prokurenta Spółki, do pełnienia funkcji Członka Zarządu ZPUE S.A. (Raport bieżący 5/2010).
- W dniu 26.02.2010 r. Rada Nadzorcza powołała Pana Stanisława Toborka, dotychczasowego prokurenta Spółki, do pełnienia funkcji Członka Zarządu ze skutkiem na dzień 1.03.2010 r. (Raport bieżący 8/2010)
- Również w dniu 26.02.2010 r. Pan Tomasz Stępień oraz Pan Krzysztof Jamróż złożyli na ręce Przewodniczącego Rady Nadzorczej Spółki rezygnacje z pełnienia funkcji w Zarządzie ZPUE S.A., ze skutkiem na dzień 28.02.2010 r. (Raport bieżący 9/2010).
- Jednocześnie, na posiedzeniu Rady Nadzorczej Spółki w dniu 26.02.2010 powołano Pana Andrzeja Grzybka do pełnienia funkcji Prezesa Zarządu ZPUE S.A. ze skutkiem na dzień 1.03.2010 r. (Raport bieżący 11/2010).
- W dniu 11.05.2010 r. Zarząd ZPUE S.A. udzielił prokury Panu Krzysztofowi Jamrozowi (Raport bieżący 16/2010).
- W dniu 15.06.2010 r. Zarząd ZPUE S.A. poinformował o udzieleniu prokury Panu Tomaszowi Stępień (Raport bieżący 23/2010).

5. Skład Rady Nadzorczej emitenta

Na dzień 31 grudnia 2010 roku Rada Nadzorcza ZPUE S.A. we Włoszczowie działała w następującym składzie:

- Przewodniczący Rady Nadzorczej – Bogusław Wypychewicz,
- Zastępca Przewodniczącego Rady Nadzorczej – Małgorzata Wypychewicz,
- Członek Rady Nadzorczej – Henryka Grzybek,
- Członek Rady Nadzorczej – Teresa Wypychewicz,
- Członek Rady Nadzorczej – Czesław Wypychewicz.

Zmiany w składzie Rady Nadzorczej w 2010 roku:

- 26 lutego 2010 roku Pan Andrzej Grzybek złożył rezygnację z pełnienia funkcji Członka Rady Nadzorczej, w związku z propozycją powierzenia jemu funkcji Prezesa Zarządu ZPUE S.A. (Raport bieżący 10/2010).
- Również 26 lutego 2010 wobec złożonej rezygnacji Rada Nadzorcza mając na uwadze zachowanie wymogu określonego przepisem art. 385 § k.s.h., w drodze kooptacji powołała do pełnienia funkcji Członka Rady Nadzorczej Pana Tomasza Stępnia, dotychczasowego Prezesa Zarządu (Raport bieżący 10/2010).
- W dniu 14 czerwca 2010 roku odbyło się Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy, które odwołało Pana Tomasza Stępnia z pełnienia funkcji Członka Rady Nadzorczej, jednocześnie odwołało Panią Małgorzatę Wypychewicz z funkcji Przewodniczącego Rady Nadzorczej (Raport bieżący 20/2010).
- Następnie w dniu 14 czerwca 2010 akcjonariusze zgromadzeni na WZA powołali Pana Bogusława Wypychewicz do pełnienia funkcji Członka Rady Nadzorczej i jednocześnie Przewodniczącego Rady Nadzorczej jednocześnie powołało Panią Małgorzatę Wypychewicz do pełnienia funkcji Zastępcy Przewodniczącego Rady Nadzorczej (Raport bieżący 20/2010).

6. W skład ZPUE S.A. nie wchodzi wewnętrzne jednostki organizacyjne.

7. ZPUE S.A. jest podmiotem dominującym w Grupie Kapitałowej ZPUE S.A.. Spółka sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

8. W okresie, za który sporządzone jest sprawozdanie z działalności jednostki nie nastąpiło połączenie jakichkolwiek spółek z ZPUE S.A.

9. Sprawozdanie finansowe sporządzono przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez Spółkę przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy i dłużej. Nie są znane okoliczności, które wskazywałyby na istnienie zagrożeń dla kontynuacji działalności.

10. Sprawozdania finansowe podlegały przekształceniu w celu zapewnienia porównywalności danych finansowych.

W związku z nabyciem większościowego pakietu udziałów przez ZPUE S.A. w spółce ZPUE Gliwice S.A., Zarząd ZPUE S.A. dla zapewnienia porównywalności sprawozdań jednostkowych dokonał ich przekształcenia na zgodne z MSR/MSSF.

11. Korekty sprawozdania finansowego i porównywalnych danych finansowych wynikające z opinii podmiotów uprawnionych do badania.

W przedstawionym sprawozdaniu finansowym oraz porównywalnych danych finansowych nie dokonano korekt wynikających z zastrzeżeń w opiniach podmiotów uprawnionych do badania o sprawozdaniach finansowych za lata, za które sprawozdanie finansowe zostało zamieszczone w raporcie.

12. Określenie przyjętych zasad rachunkowości, w tym metod wyceny aktywów i pasywów oraz przychodów i kosztów, ustalenie wyniku finansowego oraz sposobu sporządzenia sprawozdania finansowego i danych porównywalnych.

Stosowane przez jednostkę zasady rachunkowości dostosowane są do wymogów wynikających z Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej oraz związanych z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej (dalej MSSF), a w zakresie nieuregulowanym w tych Standardach na podstawie ustawy o rachunkowości i wydanych na jej podstawie przepisach wykonawczych (dalej UOR).

Zmiany w polityce rachunkowości w związku z rozpoczęciem stosowania wyżej określonych zasad dokonano zgodnie z MSSF 1 – Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy, w szczególności poprzez: zmianę wynikającą z zastosowania po raz pierwszy standardu lub interpretacji, które nie zawierają wytycznych przejściowych jest ujmowana retrospektywnie. Podejście retrospektywne polega na zastosowaniu nowej polityki rachunkowości w odniesieniu do transakcji i zdarzeń jednostki tak, jakby nowa polityka była stosowana od zawsze. Retrospektywne ujęcie zmiany w polityce rachunkowości oznacza korektę:

- stanu początkowego każdej pozycji kapitału własnego, na którą wpływa zmiana dla najwcześniejszego okresu sprawozdawczego prezentowanego w sprawozdaniu finansowym;
- informacji porównawczych dla każdego z prezentowanych poprzednich okresów, tak jakby nowa polityka była stosowana od zawsze.

Odstąpienie od retrospektywnego ujęcia zmian w polityce rachunkowości jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy określenie wpływu zmiany na poszczególne minione okresy lub skumulowanego wpływu zmiany jest praktycznie niewykonalne. Dla danego okresu przeszłego, retrospektywne wprowadzenie zmian w polityce rachunkowości jest praktycznie niewykonalne, gdy:

- nie jest możliwe ustalenie skutku korekty retrospektywnej,
- ujęcie retrospektywne wymaga przyjęcia założeń o tym, jakie byłyby zamierzenia kierownictwa w tym przeszłym okresie,
- ujęcie retrospektywne wymaga dokonania znaczących szacunków i nie jest możliwe obiektywne wyodrębnienie z posiadanych informacji, takich informacji na temat tych szacunków, które potwierdzają warunki, jakie istniały na dzień, w którym wartości te mają być ujęte, wycenione lub ujawnione oraz byłyby dostępne w momencie, gdy sprawozdanie finansowe za ten poprzedni okres zostało zatwierdzone do publikacji.

12.1. Obowiązujące zasady wyceny aktywów i pasywów

Zasady ewidencji rzeczowych aktywów trwałych

Za *rzeczowe aktywa trwałe* uznaje się takie składniki aktywów, które:

- są utrzymywane przez jednostkę gospodarczą w celu wykorzystania ich w procesie produkcyjnym lub przy dostawach towarów i świadczeniu usług, w celu oddania do używania innym podmiotom na podstawie umowy najmu lub w celach administracyjnych oraz
- którym towarzyszy oczekiwanie, iż będą wykorzystane przez czas dłuższy niż jeden okres.

Pozycję rzeczowych aktywów trwałych ujmuje się jako składnik aktywów jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że jednostka uzyska przyszłe korzyści ekonomiczne związane ze składnikiem aktywów oraz, że można wycenić w sposób wiarygodny cenę nabycia lub koszt wytworzenia tego składnika aktywów.

Do środków trwałych jednostki zalicza się;

- grunty (w tym prawo wieczystego użytkowania gruntów),
- budynki,
- obiekty inżynierii lądowej i wodnej,
- maszyny, urządzenia,
- środki transportu,
- inne przedmioty.

Do środków trwałych jednostki zalicza się również obce środki trwałe używane przez nią na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jeżeli z innych przepisów wynika prawo dokonywania od nich odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) przez korzystającą z tych środków jednostkę. Przedmioty w cenie do 3 500,00 zł. traktowane są jako materiały. Z chwilą wydania do użytkowania wartość ich odpisuje się w koszty materiałowe oraz ujmuje w ewidencji pozabilansowej ilościowo-wartościowej. Materiały objęte są ewidencją pozabilansową wg miejsc użytkowania. Za kryterium do objęcia materiałów ewidencją przyjęto okres użytkowania dłuższy niż rok.

Środki trwałe w cenie jednostkowej powyżej 3 500,00 zł. są wprowadzane do ewidencji środków trwałych. Ewidencja środków trwałych pozwala wprowadzić wyróżniki różniące środki trwałe sfinansowane ze źródeł innych (np. z budżetu państwa, z dotacji unijnych.) Środki trwałe rejestrowane są w pozycjach analitycznych zgodnie z symboliką KRŚT.

Za **wartości niematerialne** uznaje się nabyte, nadające się do gospodarczego wykorzystania w dniu przyjęcia do używania:

- prawa majątkowe, autorskie prawa majątkowe, licencje, koncesje, prawa do: projektów, wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów zdobniczych lub użytkowych,
- koszty prac rozwojowych zakończonych wynikiem pozytywnym, nakłady na prace rozwojowe,
- wartość firmy,
- know-how.

o przewidywanym okresie użytkowania dłuższym niż rok, wykorzystywane na potrzeby związane z prowadzoną działalnością gospodarczą albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze.

Pozycja rzeczowych aktywów trwałych, która kwalifikuje się do ujęcia jako składnik aktywów, początkowo wyceniana jest według ceny nabycia lub kosztu wytworzenia. Na cenę nabycia lub koszt wytworzenia pozycji rzeczowych aktywów trwałych składa się cena zakupu, łącznie z cłami importowymi i bezzwrotnymi podatkami od zakupu i wszystkimi innymi pozwalającymi się bezpośrednio przyporządkować kosztami poniesionymi w celu doprowadzenia składnika aktywów do stanu zdolności użytkowej, który jest zgodny z jego zamierzonym wykorzystaniem. W przypadku wytworzenia we własnym zakresie jest to koszt wytworzenia, za który uważa się wartość zużytych składników rzeczowych i usług obcych, kosztów wynagrodzeń za pracę wraz z narzutami i inne koszty dające się zaliczyć do wartości wytworzonych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych. Do kosztu wytworzenia nie zalicza się kosztów ogólnych zarządu, kosztów sprzedaży, pozostałych kosztów operacyjnych i finansowych oraz kosztów nadmiernych braków, nadmiernego zużycia robocizny i innych zasobów w trakcie budowy, montażu lub ulepszenia środków trwałych i dostosowania do używania;

W razie nabycia w drodze spadku lub darowizny lub w inny nieodpłatny sposób wartość początkową środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej stanowi cena sprzedaży takiego samego lub podobnego przedmiotu z dnia nabycia, chyba że umowa darowizny albo umowa o nieodpłatnym przekazaniu określa tę wartość w niższej wysokości. Za cenę rynkową uważa się cenę stosowaną w danej miejscowości w obrocie składnikami tego samego rodzaju, gatunku z uwzględnieniem ich stanu technicznego i stopnia zużycia.

W przypadku trudności w ustaleniu kosztu wytworzenia środka trwałego jego wartość początkową ustala biegły rzeczoznawca z uwzględnieniem cen rynkowych z dnia przekazania składnika do użytkowania.

Podstawowym narzędziem ewidencyjnym środków trwałych jest „Księga inwentarzowa środków trwałych” z podziałem na grupy środków trwałych.

„Księga inwentarzowa środków trwałych” obejmuje m.in. następujące pozycje:

1. numer inwentarzowy odrębny dla każdego obiektu,
2. datę przyjęcia na stan, numer dowodu, rodzaj dowodu
3. rok budowy (nabycia),

4. nazwę środka trwałego,
5. symbol klasyfikacji rodzajowej środka trwałego
6. wartość początkową,
7. zmiany wartości następujące w okresie użytkowania,
8. roczną stopę amortyzacji,
9. roczną i miesięczną kwotę amortyzacji,
10. umorzenie dotychczasowe,
11. wartość netto,
12. datę wycofania z użytkowania i numer dowodu,
13. inne dane (wydział, stanowisko kosztów, rodzaj pozyskanego dofinansowania itp.).

Podstawowym narzędziem ewidencyjnym wartości niematerialnych i prawnych jest „Księga wartości niematerialnych i prawnych”.

„Księga wartości niematerialnych i prawnych” obejmuje następujące pozycje:

1. numer inwentarzowy,
2. nazwę,
3. datę zakupu lub wytworzenia,
4. datę księgowania i numer dowodu nabycia,
5. datę oddania do użytku,
6. wartość początkową,
7. roczną stopę amortyzacji,
8. wartość amortyzacji rocznej, miesięcznej i od początku użytkowania,
9. wartość netto,
10. datę pełnego umorzenia,
11. datę i numer dowodu wycofania z ewidencji,
12. inne dane (dział, stanowisko kosztów itp.).

Obce środki trwałe ujmują się w ewidencji pozabilansowej na koncie 090.”

Późniejsze nakłady odnoszące się do pozycji rzeczowych aktywów trwałych, która już została ujęta jako składnik aktywów są dodawane do wartości bilansowej tego składnika aktywów, o ile jest prawdopodobne, że jednostka uzyska przyszłe korzyści ekonomiczne, które przewyższa korzyści możliwe do osiągnięcia w ramach pierwotnie oszacowanych korzyści uzyskiwanych z już posiadanego składnika aktywów. Wszelkie pozostałe późniejsze nakłady są ujmowane jako koszty okresu, w którym zostały poniesione. Nakłady na remonty i konserwacje rzeczowych aktywów trwałych ponoszone w celu przywrócenia lub utrzymania przyszłych korzyści ekonomicznych, jakich jednostka może oczekiwać w oparciu o pierwotnie oszacowane korzyści ujmują się jako koszty w momencie poniesienia.

Główne części składowe niektórych pozycji rzeczowych aktywów trwałych ujmują się jako odrębne aktywa, z uwzględnieniem niezależnego okresu ich ekonomicznego użytkowania.

Umorzenie

Podlegająca amortyzacji wartość rzeczowych aktywów trwałych rozkładana jest w sposób systematyczny na przestrzeni okresu ich użytkowania. Stosowana metoda amortyzacji odzwierciedla tryb konsumowania przez jednostkę gospodarczą korzyści ekonomicznych ze składnika aktywów.

Odpisy amortyzacyjne ujmowane są jako koszt danego okresu.

Okres użytkowania pozycji rzeczowych aktywów trwałych oraz metoda amortyzacji podlega corocznej weryfikacji i jeżeli oczekiwania znacząco różnią się od wcześniejszych szacunków, odpisy amortyzacyjne za bieżące i przyszłe okresy są korygowane

Podstawę dokonywania odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych stanowi aktualny plan amortyzacji sporządzany na pierwszy dzień każdego roku obrotowego, określający stawki i kwoty rocznych odpisów poszczególnych środków trwałych.

Plan amortyzacji zawiera m.in.:

- numer inwentarzowy,
- symbol klasyfikacji rodzajowej,
- nazwę obiektu,
- datę przyjęcia do użytkowania,
- wartość początkową,
- metodę amortyzacji,
- stopę rocznej amortyzacji,
- roczną i miesięczną kwotę odpisów.

W przypadku środków trwałych przyjętych użytkowanych na podstawie umów leasingu operacyjnego, które w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zaliczane są do środków trwałych – okres amortyzacji ustala się w oparciu o okres ekonomicznej użyteczności.

W razie zmiany techniki produkcji, przeznaczenia do likwidacji, wycofania z używania lub innych przyczyn powodujących trwałą utratę gospodarczej przydatności środka trwałego dokonuje się, w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych, odpowiednich, nieplanowych odpisów amortyzacyjnych.

Wycena środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych

Środki trwałe i wartości niematerialne i prawne wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny) pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne, a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Środki trwałe i wartości niematerialne i prawne umarza się metodami określonymi w punkcie poprzedzającym.

Wycena pozostałych aktywów i pasywów

Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartość środków trwałych w budowie zwiększają ujemne różnice kursowe oraz odsetki od kredytów za okres budowy środka trwałego, zaś zmniejszają odpisy z tytułu trwałej utraty jego wartości.

Nieruchomości ewidencjonuje się i wycenia:

według zasad obowiązujących dla środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, czyli według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartości niematerialne zaliczane do inwestycji ewidencjonuje się i wycenia:

według zasad obowiązujących dla środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, czyli według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Udziały (akcje) w innych jednostkach oraz inne inwestycje zaliczone do aktywów trwałych wycenia się według cen nabycia pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Zapasy materiałów, towarów, produktów gotowych, półproduktów i produktów w toku wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia lub też wartości netto możliwej do uzyskania, w zależności od tego, która z kwot jest niższa.

W odniesieniu do zapasów materiałów jednostka prowadzi ewidencję:

- ilościowo-wartościową w magazynie.

Stan magazynu jest uzgadniany z ewidencją wartościową prowadzoną przez księgowość na koniec każdego miesiąca.

W odniesieniu do zapasów towarów jednostka prowadzi ewidencję:

- ilościowo-wartościową w magazynie.

Stan magazynu jest uzgadniany z ewidencją wartościową prowadzoną przez księgowość na koniec każdego miesiąca.

W odniesieniu do zapasów produktów gotowych jednostka prowadzi ewidencję:

- ilościowo-wartościową w magazynie.

Stan magazynu jest uzgadniany z ewidencją wartościową prowadzoną przez księgowość na koniec każdego miesiąca.

Przyjęcie materiałów do magazynu następuje według:

- rzeczywistych cen zakupu.

Rozchód materiałów z magazynu wycenia się metodą:

„pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO),

Przyjęcie towarów do magazynu następuje według rzeczywistych cen zakupu.

Rozchód towarów z magazynu wycenia się metodą:

„pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO).

Przyjęcie produktów gotowych z produkcji do magazynu następuje według:

- cen ewidencyjnych; wartość zapasów do kosztów wytworzenia korygują odchylenia, które rozliczane są na zapas i na rozchód zapasów na podstawie wskaźnika odchyień.

Rozchód produktów gotowych z magazynu w przypadku prowadzenia ewidencji według:

rzeczywistego kosztu wytworzenia wycenia się metodą:

„pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO).

Zapasy produkcji nie zakończonej na dzień bilansowy wycenia się według:

- bezpośrednich kosztów wytworzenia, na które składają się koszty związane bezpośrednio z jednostką produkcji, takie jak bezpośrednia robocizna i materiały bezpośrednie. Składają się na nie także systematycznie rozłożone, stałe i zmienne koszty produkcji, poniesione przy przetwarzaniu materiałów na wyroby gotowe. Stałymi pośrednimi kosztami produkcji są te pośrednie koszty produkcji, które pozostają stosunkowo niezmiennie niezależnie od wielkości produkcji, takie jak koszty amortyzacji i utrzymania budynków i wyposażenia fabryki oraz produkcyjne (fabryczne) koszty zarządzania i administracji. Zmiennymi pośrednimi

kosztami produkcji są te pośrednie koszty produkcji, które zmieniają się bezpośrednio lub prawie bezpośrednio wraz ze zmianą wielkości produkcji, takie jak pośrednie koszty materiałów i robocizny.

Inwestycje krótkoterminowe wycenia się według niższej z dwóch wartości: ceny nabycia lub wartości rynkowej. Inwestycje krótkoterminowe, dla których nie istnieje aktywny rynek, wycenia się w wartości godziwej.

Należności wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności, czyli po uwzględnieniu odpisów aktualizujących ich wartość.

Zobowiązania zgodnie z MSR 39 tj. czyli wg zamortyzowanego kosztu

Zobowiązania finansowe, dla których określony jest termin wymagalności wycenia się zgodnie z MSR 36, tj. wg zamortyzowanego kosztu.

Środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

Rezerwy na straty i zobowiązania wycenia się w uzasadnionej, wiarygodnie oszacowanej wartości.

Rezerwy tworzone są gdy:

- na jednostce ciąży obecny obowiązek (prawny lub zwyczajowo oczekiwany) wynikający ze zdarzeń przeszłych,
- prawdopodobne jest, że wypełnienie obowiązku spowoduje konieczność wypływu środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne,
- można dokonać wiarygodnego szacunku kwoty tego obowiązku.

Rezerwę zmniejsza zrealizowanie obowiązku, na który została utworzona, zaś niewykorzystane rezerwy (z uwagi na ustanie lub zmniejszenie ryzyka strat, na które zostały utworzone) rozwiązuje się na dobro kont pozostałych przychodów operacyjnych lub przychodów finansowych.

Udziały (akcje) własne wycenia się według cen nabycia.

Kapitały oraz pozostałe aktywa i pasywa wycenia się według wartości nominalnej.

Wycena aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych

Na dzień bilansowy:

wyrażone w walutach obcych aktywa (z wyłączeniem udziałów w jednostkach podporządkowanych wycenianych metodą praw własności) oraz pasywa wycenia się po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski,

W ciągu roku obrotowego:

- 1) operacje sprzedaży i kupna walut oraz operacje zapłaty należności lub zobowiązań wycenia się po kursie kupna lub sprzedaży banku, z którego usług korzysta jednostka, bądź po kursie wynegocjowanym;
- 2) należności i zobowiązania wyrażone w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia kosztu, chyba że w zgłoszeniu celnym lub innym wiążącym jednostkę dokumencie ustalony został inny kurs;
- 3) waluta pobierana z konta na zaliczki na delegacje pracowników wycenia się po kursie średnim NBP, a w przypadku jej zakupu po cenie nabycia (kursu sprzedaży banku obsługującego jednostkę);
- 4) rozchód waluty z rachunku walutowego dokonuje się wg metody FIFO;
- 5) zaliczki pobrane na delegacje zagraniczne wypłacone w złotych rozlicza się wg kursów:
 - średniego NBP z dnia pobrania zaliczki w PLN dla waluty, dla której firma prowadzi odrębne rachunki walutowe, tj. EURO bądź USD,
 - sprzedaży z dnia pobrania zaliczki w PLN dla pozostałych walut.

Zasady wyceny zobowiązań warunkowych

Zobowiązanie warunkowe jest możliwym zobowiązaniem, które powstaje na skutek zdarzeń przeszłych i którego istnienie zostanie potwierdzone dopiero w przyszłości w momencie wystąpienia niepewnych zdarzeń (nad którymi jednostka nie ma pełnej kontroli). Zobowiązaniem warunkowym może być również obecne zobowiązanie jednostki, które powstaje na skutek przeszłych zdarzeń i którego nie można wycenić wystarczająco wiarygodnie lub nie jest prawdopodobne, aby wypełnienie tego zobowiązania spowodowało wypływ środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne. W związku z tym zobowiązanie takie nie jest prezentowane w bilansie, ale jest opisywane w dodatkowych informacjach i objaśnieniach do sprawozdania finansowego.

Przykładem zobowiązań warunkowych mogą być zobowiązania wynikające z udzielonych przez jednostkę gwarancji lub poręczeń majątkowych.

Zobowiązanie warunkowe wycenia się w wartości udzielonych gwarancji, poręczeń lub w inny sposób wiarygodnie oszacowanej wartości.

Zasady wyceny instrumentów pochodnych zabezpieczających wartość aktywów

W jednostce mogą występować pochodne instrumenty finansowe (np. terminowe kontrakty forward) charakteryzujące się następującymi cechami:

- ich wartość zależy od zmiany wartości instrumentu bazowego (stopy procentowej, kursu bazowego, kursu wymiany walut itp.),

- wydatki początkowe na ich nabycie nie występują lub są bardzo niskie,
- rozliczenie instrumentu nastąpi w przyszłości.

Kontrakty terminowe mogą być zawierane w celu zabezpieczenia się przez jednostkę przed niekorzystnymi dla niej zmianami kursów walutowych, stóp procentowych, indeksów giełdowych.

Jednostka może stosować pochodne instrumenty zabezpieczające w celu:

- zabezpieczenia wartości godziwej, to jest ograniczenia zagrożenia wpływu na wynik finansowy zmian wartości godziwej wynikających z określonego ryzyka związanego z wprowadzonymi do ksiąg rachunkowych aktywami i zobowiązaniami finansowymi lub określoną ich częścią,
- zabezpieczenia przepływów pieniężnych, to jest ograniczenia zagrożenia wpływu na wynik finansowy zmian w przepływach pieniężnych wynikających z określonego ryzyka związanego z wprowadzonymi do ksiąg rachunkowych aktywami i zobowiązaniami, uprawdopodobnionymi przyszłymi zobowiązaniami lub planowanymi transakcjami.

Kontrakty dotyczące instrumentów finansowych uznaje się za służące ograniczeniu ryzyka związanego z aktywami lub pasywami jednostki, tj. zabezpieczeniu tych aktywów lub pasywów, jeżeli co najmniej:

- przed zawarciem kontraktu ustalono jego cel oraz określono, które aktywa lub pasywa mają zostać za pomocą tego kontraktu zabezpieczone,
- zabezpieczający instrument finansowy będący przedmiotem kontraktu i zabezpieczane za jego pomocą aktywa lub pasywa charakteryzują się podobnymi cechami, a w szczególności wartością nominalną, datą zapadalności, wpływem zmian stopy procentowej albo kursu waluty,
- stopień pewności oczekiwań dotyczących przewidywanych w wyniku kontraktu przepływów środków pieniężnych jest znaczny.

Jeżeli powyższe warunki zostały spełnione, to przy wycenie zabezpieczanych aktywów lub pasywów uwzględnia się wartość nabytych dla ich zabezpieczenia instrumentów finansowych oraz zmiany ich wartości.

Pozycję zabezpieczaną może stanowić pojedynczy składnik wprowadzonych do ksiąg rachunkowych aktywów lub zobowiązań bądź nie wprowadzone do ksiąg rachunkowych prawdopodobne przyszłe zobowiązania lub transakcje.

Pozycję zabezpieczaną może stanowić również grupa aktywów lub zobowiązań. Zabezpieczenie może dotyczyć jednego z czynników ryzyka zagrażającego zmianami wartości godziwej lub przepływów pieniężnych pod warunkiem, że efektywność takiego czynnika ryzyka może być efektywnie zmierzona.

Do szczególnych zasad rachunkowości dotyczących pochodnych instrumentów finansowych, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale opracowania, stosuje się zasady ustalone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Dz.U. Nr 149, poz. 1674).

Rezerwy i aktywa z tytułu podatku dochodowego

Rezerwę na podatek dochodowy tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego wymagającej w przyszłości zapłaty w związku z wystąpieniem dodatnich różnic przejściowych. Przejściowe różnice dodatnie powodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Wysokość rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązującego w roku powstania obowiązku podatkowego, to jest w roku realizacji różnic przejściowych.

Przy ustaleniu rezerwy należy uwzględnić stan rozliczeń różnicy ujemnej (o ile wystąpiła) zaksięgowanej na koncie „Aktywa z tytułu podatku odroczonego” według stanu na ostatni dzień poprzedniego roku obrotowego.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia, ustalonej przy uwzględnieniu zasad ostrożności.

Wysokość aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązującego w roku powstania obowiązku podatkowego, to jest w roku realizacji różnic przejściowych.

Przy ustalaniu aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego należy uwzględnić stan rozliczeń różnicy dodatniej (o ile wystąpiła) zaksięgowanej na koncie „Rezerwa na podatek dochodowy” według stanu na ostatni dzień poprzedniego roku obrotowego.

Rezerwa na podatek dochodowy oraz aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego w bilansie wykazywane są oddzielnie. Rezerwę i aktywa można kompensować, jeżeli wystąpi tytuł uprawniający do jednoczesnego uwzględnienia przy obliczaniu kwoty zobowiązania podatkowego.

Bierne rozliczenia międzyokresowe

Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów tworzone są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy, wynikających w szczególności:

- 1) z wartości świadczeń wykonanych przez kontrahentów, których kwotę można wiarygodnie oszacować,
 - 2) z obowiązku wykonania przyszłych świadczeń wynikających z bieżącej działalności, których kwotę można oszacować, mimo że data ich powstania nie jest jeszcze znana i do których można zaliczyć m.in.:
- koszty badania sprawozdania finansowego i inne koszty dotyczące okresu sprawozdawczego,
 - pozostałe uzasadnione ryzykiem gospodarczym i zwyczajami handlowymi.

Bierne rozliczenia międzyokresowe prezentuje się w pasywach bilansu w pozycji B.I.3 Pozostałe rezerwy krótkoterminowe.

Zasady wyceny rozliczeń międzyokresowych przychodów i kosztów

Rozliczenia międzyokresowe przychodów

Rozliczenia międzyokresowe przychodów, to stan na dzień bilansowy wartości nominalnej przychodów (długo- i krótkoterminowych), których realizacja następuje w okresach przyszłych. Do rozliczeń międzyokresowych przychodów zalicza się między innymi:

- pobrane wpłaty lub zarachowane należności od kontrahentów za świadczenia, które zostaną wykonane w następnym roku obrotowym,
- otrzymane dotacje związane z nabyciem lub wytworzeniem środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych. Otrzymane dotacje lub inne dopłaty ewidencjonowane są w korespondencji z kontem rozrachunkowym 246, na którym prowadzona jest szczegółowa analityka otrzymanych dotacji. Dotacje zaewidencjonowane na koncie rozliczeń międzyokresowych przychodów rozliczenie są w pozostałe przychody operacyjne proporcjonalnie do kosztów amortyzacji środków trwałych sfinansowanych z otrzymanych dotacji. Przyjęcie środków trwałych do ewidencji środków trwałych w module „Środki trwałe” pozwala na wprowadzenie odznaczenia pozwalającego na rozróżnienie środków trwałych sfinansowanych dotacją oraz określenie wartości amortyzacji odpowiadającej części sfinansowanej dotacją.

Rozliczenia międzyokresowe kosztów

Czynne rozliczenia międzyokresowe

Rozliczenia międzyokresowe kosztów tworzą koszty pośrednie. W ciągu okresu sprawozdawczego przedmiotem rozliczeń międzyokresowych są między innymi:

- koszty czynszów i dzierżawy płaconych z góry,
- koszty energii opłaconej z góry,
- koszty ubezpieczeń majątkowych,
- koszty opłat za wieczyste użytkowanie gruntów,
- podatek od nieruchomości,
- aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
- inne koszty dotyczące następnych okresów sprawozdawczych (prenumeraty, przedpłaty na targi itp.).

Koszty podlegające aktywowaniu na koncie rozliczeń międzyokresowych rozliczane są proporcjonalnie do upływu czasu w kolejnych okresach obrotowych, których dotyczą.

Ewidencja dla celów ustalenia dochodu do opodatkowania

W celu prawidłowego ustalenia podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w planie kont jednostki zostały wyróżnione konta analityczne, grupujące koszty działalności podstawowej, koszty finansowe oraz pozostałe koszty operacyjne nie stanowiące kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym z jednej strony oraz grupujące przychody finansowe i pozostałe przychody operacyjne nie stanowiące przychodów lub zwolnione z opodatkowania - z drugiej strony. Rozróżnienie analityczne w kontach bilansowych ma potwierdzenie w ewidencji pozabilansowej grupującej koszty i przychody na kontach zespołu „9”. Dodatkowo na kontach zespołu „9” ewidencjonowane są koszty i przychody, które nie zostały zaewidencjonowane na kontach bilansowych, a mają wpływ na ustalenie podstawy opodatkowania. Są to m.in. wypłacone w okresie sprawozdawczym, a dotyczące okresu minionego: wynagrodzenia, składki ZUS i inne świadczenia pracownicze, zapłacone odsetki i inne.

Ewidencja dla celów rozliczenia z urzędem skarbowym z tytułu podatku VAT

Naliczony podatek od towarów i usług VAT ewidencjonowany jest na koncie „221”.

Sprzedaż wyrobów, towarów lub innych składników majątkowych podlega księgowaniu w wartości netto na kontach przychodów ze sprzedaży. Podatek należny ewidencjonowany jest na koncie „222”.

Rozliczenia z Urzędem Skarbowym z tytułu VAT prowadzone są na koncie „220”. Saldo tego konta wykazuje na koniec każdego okresu wartość rozliczeń zgodną z deklaracją. Ewidencja podatku naliczonego do rozliczenia w następnych okresach na podstawie rejestru VAT jest prowadzona na koncie „223”.

12.2. Wybór systemu rachunku zysków i strat

W ZPUE S.A. sporządza się rachunek zysków i strat w wariantcie kalkulacyjnym.

Wynik finansowy netto składa się z:

- wyniku ze sprzedaży,
- wyniku z pozostałej działalności operacyjnej,

- wyniku z operacji finansowych,
- wyniku z operacji nadzwyczajnych,
- obowiązkowego obciążenia wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych.

Ewidencja kosztów prowadzona jest w układzie rodzajowym z wykorzystaniem konta „490 – Rozliczenie kosztów” oraz w układzie kalkulacyjnym w zespole „5”.

12.3 Metoda sporządzania rachunku przepływów pieniężnych

Jednostka sporządza rachunek przepływów pieniężnych metodą pośrednią. Rachunek przepływów pieniężnych przedstawia informacje na temat przepływów środków pieniężnych zaistniałych w ciągu okresu sprawozdawczego, w podziale na działalność operacyjną, inwestycyjną i finansową.

12.4 Zestawienie zmian w kapitale własnym

Jednostka sporządza zestawienie zmian w kapitale własnym.

12.5 Szczegółowość sprawozdania finansowego

Za sporządzenie i prezentację sprawozdań finansowych jednostki odpowiada Zarząd. Sprawozdanie jednostki zawiera następujące części składowe:

- a) sprawozdanie z sytuacji majątkowej,
- b) rachunek zysków i strat,
- c) sprawozdanie zmian w kapitale własnym,
- d) sprawozdanie z przepływów pieniężnych,
- e) sprawozdanie z całkowitych dochodów,
- f) informację o przyjętych zasadach rachunkowości oraz dane objaśniające.

Sprawozdanie finansowe przedstawia informacje, które są:

- a) przydatne dla użytkowników w procesie podejmowania decyzji,
- b) wiarygodne, czyli takie, dzięki którym sprawozdanie finansowe:
 - wiernie przedstawia wyniki finansowe i sytuację finansową jednostki,
 - odzwierciedla ekonomiczną treść zdarzeń i transakcji, a nie tylko ich formę prawną,
 - jest obiektywne, czyli bezstronne,
 - jest zgodne z zasadą ostrożnej wyceny,
 - jest kompletne we wszystkich istotnych aspektach.

Przy sporządzaniu sprawozdań finansowych stosowane są nadrzędne zasady rachunkowości tzn.:

- zasada kontynuacji działalności,
- zasada memoriału,
- zasada ciągłości prezentacji,
- zasada istotności.

12.6 Zasada istotności

Ustala się, że dla rzetelnego i jasnego przedstawienia sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego jednostki jako kwoty istotne traktuje się te kwoty, które przekraczają 1% sumy bilansowej za poprzedni okres sprawozdawczy w przypadku wielkości bilansowych lub te kwoty, które przekraczają 5% wyniku finansowego brutto w przypadku wielkości wynikowych.

Ostateczną decyzję co do wysokości kwoty istotności podejmuje osoba odpowiedzialna za prowadzenie ksiąg w porozumieniu z kierownikiem jednostki.

12.7 Nowe standardy i interpretacje zatwierdzone przez Unię Europejską, a nie obowiązujące i nie zastosowane wcześniej przez Spółkę:

Zmiany do MSR 32 „Instrumenty finansowe: Prezentacja: Klasyfikacja emisji praw poboru”

W dniu 8 października 2009 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała dokument *Klasyfikacja emisji praw poboru* – zmianę do MSR 32 *Instrumenty finansowe: Prezentacja*. Zmiana precyzuje, w jaki sposób należy ujmować określone prawa poboru w sytuacji, gdy emitowane instrumenty finansowe są denominowane w walucie innej niż waluta funkcjonalna emitenta. Zmiany mają zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lutego 2010 roku i po tej dacie.

Zmiana do MSR 24 „Ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych”

W dniu 4 listopada 2009 roku Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości opublikowała zaktualizowany MSR 24 *Ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych*. Celem zmian wprowadzonych w zaktualizowanym MSR 24 jest uproszczenie definicji podmiotu powiązanego i usunięcie przy tym pewnych wewnętrznych niespójności, a także zwolnienie jednostek związanych z rządem z niektórych

wymogów ujawniania informacji w odniesieniu do transakcji z podmiotami powiązаныmi. Zmiana do MSR 24 będzie miała zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2011 roku i po tej dacie.

Zmiany do MSSF 1 „Zastosowanie MSSF po raz pierwszy”

W dniu 28 stycznia 2010 roku Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości opublikowała dokument *Ograniczone zwolnienie jednostek stosujących MSSF po raz pierwszy z ujawniania informacji porównawczych zgodnie z MSSF 7*, zawierający zmianę do MSSF 1. W obliczu faktu, że jednostki stosujące MSSF po raz pierwszy nie mają dotychczas możliwości korzystania ze zwolnienia z ujawniania informacji porównawczych dotyczących wyceny według wartości godziwej i ryzyka płynności, przewidzianego w MSSF 7 dla okresów porównawczych kończących się przed dniem 31 grudnia 2009 roku, celem zmiany do MSSF 1 jest zapewnienie takiego opcjonalnego zwolnienia również tym jednostkom. Zmiana obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2010 roku i po tej dacie.

Zmiana KIMSF 14 – MSR 19 „Limit wyceny aktywów z tytułu określonych świadczeń, minimalne wymogi finansowania oraz ich wzajemne zależności”

W dniu 15 listopada 2009 roku Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej opublikował dokument *Przedpłaty w ramach minimalnych wymogów finansowania* zawierający zmiany do Interpretacji IFRIC 14. Celem tych zmian jest usunięcie niezamierzonych skutków IFRIC 14 w sytuacjach, kiedy jednostka, która jest objęta minimalnymi wymogami finansowania, dokonuje przedpłaty składek i w określonych okolicznościach byłaby zmuszona do ujęcia ich jako koszt. Jeżeli program określonych świadczeń jest objęty minimalnymi wymogami finansowania, to zgodnie ze zmianami do IFRIC 14 taka przedpłata, podobnie jak każda inna przedpłata, musi być traktowana jako składnik aktywów. Zmiana będzie miała zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2011 roku i po tej dacie.

KIMSF 19 „Regulowanie zobowiązań finansowych przy pomocy instrumentów kapitałowych oraz zmiany do MSSF 1 w związku ze zmianą KIMSF 19”

W dniu 26 listopada 2009 roku Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej opublikował Interpretację KIMSF 19 *Regulowanie zobowiązań finansowych przy pomocy instrumentów kapitałowych*. Celem KIMSF 19 jest zapewnienie wytycznych dotyczących ujmowania przez dłużnika instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez niego w następstwie renegocjacji warunków zobowiązania finansowego w celu pełnego lub częściowego uregulowania tego zobowiązania. Interpretacja będzie miała zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2010 roku i po tej dacie.

Na podstawie analizy powyższych zmian Spółka zakłada, iż ich wpływ na sporządzane w przyszłości sprawozdania finansowe nie będą miały istotnego wpływu.

Przyszłe oczekiwane zmiany nie obowiązujące i nie zatwierdzone przez Unię Europejską do dnia sporządzenia sprawozdania:

Zmiany do MSR 12 „Podatek odroczony – realizacja aktywów”

Dnia 10 września 2010 roku RMSR opublikowała projekt standardu *Podatek odroczony – realizacja aktywów*. Projekt proponuje zwolnienie z postanowień MSR 12, który wymaga wyceny aktywów i zobowiązań z tytułu odroczonego podatku wynikających w określonych aktywów przy założeniu, że wartość bilansowa danego składnika aktywów zostanie w pełni odzyskana przy sprzedaży, chyba że istnieją wyraźne przesłanki, iż korzyści ekonomiczne generowane przez dany składnik aktywów zostaną skonsumowane w okresie jego ekonomicznej użyteczności. Zmiany będą miały zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2012 roku lub po tej dacie. Niniejszy standard nie został jeszcze przyjęty przez Unię Europejską.

Zmiany do MSSF 1 „Usunięcie sztywnych terminów dla stosujących MSSF po raz pierwszy”

Dnia 26 sierpnia 2010 roku RMSR opublikowała projekt standardu *Proponowane zmiany do MSSF 1: Rezygnacja z sztywnych terminów dla stosujących MSSF po raz pierwszy*, stanowiący zapowiedź zwolnienia z niektórych uciążliwych obowiązków jednostek przechodzących na MSSF. Propozycja dotyczy zastąpienia sztywnych terminów wskazanych w standardzie – 1 stycznia 2004 roku – sformułowaniem *dzień przejścia na MSSF*. W efekcie jednostki przechodzące na MSSF nie będą musiały przekształcać operacji wyśięgowania przeprowadzonych przed datą zastosowania MSSF po raz pierwszy. Zmiany będą miały zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 roku lub po tej dacie. Niniejszy standard nie został jeszcze przyjęty przez Unię Europejską.

Zmiany do MSSF 1 „Ciężka hiperinflacja i usunięcie sztywnych terminów dla stosujących MSSF po raz pierwszy”

Dnia 30 września 2010 roku RMSR opublikowała projekt standardu *Ostra hiperinflacja*. Projekt dotyczy jednostek sporządzających sprawozdania finansowe zgodnie z MSSF po okresie ostrej hiperinflacji – jednostki, które przychodzą na MSSF w dniu normalizacji waluty funkcjonalnej lub po tej dacie mogłyby zdecydować, czy wycenią aktywa i zobowiązania w wartości godziwej na dzień przejścia na MSSF i wykorzystują tę wartość godziwą jako koszt zakładany tych aktywów i zobowiązań na dzień otwarcia w sprawozdaniu z sytuacji finansowej sporządzonym zgodnie z MSSF. Zmiany będą miały zastosowanie do okresów rocznych

rozpoczynających się 1 lipca 2011 roku lub po tej dacie. Niniejszy standard nie został jeszcze przyjęty przez Unię Europejską.

Zmiany do MSSF 7 „Instrumenty finansowe – ujawnianie informacji”

Dnia 7 października 2010 roku RMSR wydała dokument *Ujawnianie informacji o transferach aktywów finansowych*, zastrzegający wymagania dotyczące ujawniania informacji o transakcjach polegających na przekazywaniu aktywów finansowych. Poprawki te mają na celu zwiększenie przejrzystości informacji dotyczących ryzyka transakcji, w których składnik aktywów finansowych został przekazany, ale strona przekazująca zachowuje pewien poziom zaangażowania w ten składnik (określony mianem *ciągłości zaangażowania*). Poprawki wymagają również ujawnienia przypadków, kiedy transfery aktywów finansowych nie są równomiernie rozłożone w okresie sprawozdawczym. Zmiany będą miały zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 roku lub po tej dacie. Niniejszy standard nie został jeszcze przyjęty przez Unię Europejską.

MSSF 9 „Instrumenty finansowe”

Dnia 28 października 2010 roku RMSR opublikowała zweryfikowaną wersję MSSF 9. Zweryfikowany standard zachowuje wymogi klasyfikacji i wyceny aktywów finansowych opublikowanych w listopadzie 2009 roku, lecz jest rozszerzony o wytyczne dotyczące klasyfikacji i wyceny zobowiązań finansowych. Jest to pierwszy etap projektu obejmującego zastąpienie MSR 39. Standard będzie miał zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 roku i po tej dacie. Niniejszy standard nie został jeszcze przyjęty przez Unię Europejską.

Poprawki do MSSF 2010

Dnia 6 maja 2010 roku RMSR opublikowała *Poprawki do MSSF 2010* zawierające zmiany do siedmiu MSSF. Poprawki zostały wydane w ramach dorocznego okresu poprawek ukierunkowanych na wprowadzenie niezbędnych, ale niepilnych, zmian do MSSF. Zmiany będą miały zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2010 roku lub 1 stycznia 2011 roku lub po tej dacie – w zależności od standardu z możliwością wcześniejszego zastosowania. Niniejszy standard nie został jeszcze przyjęty przez Unię Europejską.

MSSF dla MSP

Dnia 9 lipca 2009 roku Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) wydała MSSF dla małych i średnich przedsiębiorstw (*MSSF dla MSP – samodzielny standard, obejmujący zasady rachunkowości analogiczne do pełnego zestawu MSSF, ale uproszczone i dopasowane do potrzeb korzystających z niego małych i średnich jednostek*). Standard ten umożliwi małym i średnim przedsiębiorstwom korzystanie z rozwiązania alternatywnego zamiast zastosowania pełnego zestawu MSSF. Datę wejścia w życie standardu określą ustawodawcy w krajach, w których zostanie on przyjęty. Standard nie został jeszcze przyjęty przez Unię Europejską. Standard ten nie dotyczy sprawozdania finansowego Spółki.

13. Kursy przeliczenia wybranych danych finansowych

Wybrane dane finansowe zamieszczone w sprawozdaniu finansowym za rok 2010 r. zostały przeliczone według następujących kursów wymiany złotego w stosunku do EUR:

- poszczególne pozycje aktywów i pasywów bilansu przeliczono według średniego kursu EUR obowiązującego na dzień 31 grudnia 2010 r., ustalonego przez Narodowy Bank Polski, tj. 3,9603 zł. i na dzień 31 grudnia 2009 r. – 4,1082 zł.
- poszczególne pozycje rachunku zysków i strat oraz rachunku przepływów pieniężnych przeliczona na EUR według kursu, stanowiącego średnią arytmetyczną średnich kursów ustalonych przez Narodowy Bank Polski, obowiązujących na ostatni dzień każdego zakończonego miesiąca obrotowego:
 - dla okresu styczeń – grudzień 2010 r. – 4,0044 zł.
 - dla okresu styczeń – grudzień 2009 r. – 4,3406 zł.

Kurs EUR do wyliczenia pozycji Bilansu:

Średni kurs EUR NBP z dnia 31.12.2010 r. – Tabela 255/A/NBP/2010 – 3,9603 zł.

Średni kurs EUR NBP z dnia 31.12.2009 r. – Tabela 255/A/NBP/2009 - 4,1082 zł.

Średnia arytmetyczna średnich kursów NBP dla EUR za okres od 01-01 do 31-12-2010 r.		
Numer tabeli	Data	Kurs
20/A/NBP/2010	29.01.2010 r.	4,0616
40/A/NBP/2010	26.02.2010 r.	3,9768

63/A/NBP/2010	31.03.2010 r.	3,8622
84/A/NBP/2010	30.04.2010 r.	3,9020
104/A/NBP/2010	31.05.2010 r.	4,0770
125/A/NBP/2010	30.06.2010 r.	4,1458
147/A/NBP/2010	30.07.2010 r.	4,0080
169/A/NBP/2010	31.08.2010 r.	4,0038
191/A/NBP/2010	30.09.2010 r.	3,9870
212/A/NBP/2010	29.10.2010 r.	3,9944
232/A/NBP/2010	30.11.2010 r.	4,0734
255/A/NBP/2010	31.12.2010 r.	3,9603
Średni kurs za 12 m-cy 2010 r.		4,0044
Najwyższy kurs EUR w okresie 2010 r.		4,1770
Najniższy kurs EUR w okresie 2010 r.		3,8356

Średnia arytmetyczna średnich kursów NBP dla EUR za okres od 01-01 od 31-12-2009 r.		
Numer tabeli	Data	Kurs
21/A/NBP/2009	30.01.2009 r.	4,4392
41/A/NBP/2009	27.02.2009 r.	4,6578
63/A/NBP/2009	31.03.2009 r.	4,7013
84/A/NBP/2009	30.04.2009 r.	4,3838
104/A/NBP/2009	29.05.2009 r.	4,4588
125/A/NBP/2009	30.06.2009 r.	4,4696
148/A/NBP/2009	31.07.2009 r.	4,1605
169/A/NBP/2009	31.08.2009 r.	4,0998
191/A/NBP/2009	30.09.2009 r.	4,2226
213/A/NBP/2009	30.10.2009 r.	4,2430
233/A/NBP/2009	30.11.2009 r.	4,1431
255/A/NBP/2009	31.12.2009 r.	4,1082
Średni kurs za 12 m-cy 2009 r.		4,3406
Najwyższy kurs EUR w okresie 2009 r.		4,8999
Najniższy kurs EUR w okresie 2009 r.		3,9170

Wybrane dane finansowe jednostki dominującej	w tys. zł.		w tys. EUR	
	2010	2009	2010	2009
I. Przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów	288 848	264 385	72 133	60 910
II. Zysk (strata) z działalności operacyjnej	18 938	14 149	4 729	3 260
III. Zysk (strata) brutto	17 930	13 117	4 478	3 022
IV. Zysk (strata) netto	14 204	10 095	3 547	2 326
V. Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	17 879	17 480	4 465	4 027
VI. Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	-21 398	-9 212	-5 344	-2 122
VII. Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	3 492	-8 406	872	-1 937
VIII. Przepływy pieniężne netto, razem	-27	-137	-7	-32
IX. Aktywa, razem	238 132	201 411	60 130	49 027
X. Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania	116 320	93 803	29 371	22 833
XI. Zobowiązania długoterminowe	4 840	6 049	1 222	1 472
XII. Zobowiązania krótkoterminowe	101 745	77 989	25 691	18 984
XIII. Kapitał własny	121 812	107 608	30 758	26 194

XIV. Kapitał zakładowy	8 990	8 990	2 270	2 188
XV. Liczba akcji (w szt.)	1 018 127	1 018 127	1 018 127	1 018 127
XVI. Zysk (strata) na jedną akcję zwykłą	13,47	9,47	3,36	2,18
XVII. Rozwodniony zysk (strata) na jedną akcję zwykłą	13,47	9,47	3,36	2,18
XVIII. Wartość księgowa na jedną akcję	119,64	105,69	30,21	25,73
XIX. Rozwodniona wartość księgowa na jedną akcję	119,64	105,69	30,21	25,73
XX. Zadeklarowana lub wypłacona dywidenda na jedną akcję zwykłą	0,00	0,00	0,00	0,00

Zysk przypadający na jedną akcję zwykłą w 2010 r. został wyliczony jako iloraz zysku netto przypadającego na akcje zwykłe, tj. 5 633 518,67 zł. i ilości akcji zwykłych: 418 127 szt. Zysk na jedną akcję zwykłą w 2010 roku wynosi 13,47 zł.

Zysk przypadający na jedną akcję zwykłą w 2009 r. został wyliczony jako iloraz zysku netto przypadającego na akcje zwykłe, tj. 3 959 926,43 zł. i ilości akcji zwykłych: 418 127 szt. Zysk na jedną akcję zwykłą w 2009 roku wynosi 9,47 zł.

Zarówno w roku 2010 jak i 2009 nie wystąpiły i w ocenie Zarządu ZPUE SA nie wystąpią przyczyny rozwadniające zysk na jedną akcję zwykłą.

Wartość księgowa na jedną akcję w roku 2010 została wyliczona jako iloraz kapitału własnego w wysokości 121 812 365,85 zł. i całkowitej ilości akcji 1 018 127 szt. Wartość księgowa na jedną akcję w roku 2010 wynosiła 119,64 zł.

Wartość księgowa na jedną akcję w roku 2009 została wyliczona jako iloraz kapitału własnego w wysokości 107 608 260,03 zł. i całkowitej ilości akcji 1 018 127 szt. Wartość księgowa na jedną akcję w roku 2009 wynosiła 105,69 zł.

Zarówno w roku 2010 jak i 2009 nie wystąpiły i w ocenie Zarządu ZPUE SA nie wystąpią przyczyny rozwadniające wartość księgową na jedną akcję.